

JAARVERSLAG

2024

STICHTING UMA

Bij de foto op de voorkant:

Kinderen van Huis van Vrede spelen onder de brug na een open-air gebedsbijeenkomst. De bestaande graffiti en de etnische achtergrond van de kinderen zijn een goede illustratie van de heftige maatschappelijke ontwikkelingen en vraagstukken die onderdeel vormen van de context van het werk van Stichting UMA.

Inleiding

Dit is het zestiende jaarverslag van Stichting UMA (Utrechtse Missionaire Arbeid onder moslims). Op 20 januari 2009 is Stichting UMA opgericht door deputaten van het deputaatschap Utrechtse Missionaire Arbeid en zijn de statuten bij de notaris vastgelegd.

De classis Utrecht van de Gereformeerde Kerken (vrijgemaakt) heeft op 4 december 2008 besloten tot oprichting van Stichting UMA en genoemd deputaatschap de opdracht gegeven deze stichting op te richten en tevens het bestuur van deze stichting te vormen. Tevens heeft de classis toen de statuten goedgekeurd.

Doel

In de statuten (art. 2) is opgenomen dat de stichting ten doel heeft het opzetten en beheren van projecten van missionaire en diaconale aard in de ruimste zin van het woord. De stichting tracht haar doel onder meer te bereiken door het aanstellen van een missionair kerkelijk werker, het leggen van contacten met moslims en moslimorganisaties, het toerusten van de (leden van de) gereformeerde kerken in de regio Utrecht.

Bestuur Stichting UMA

De deputaten in de huidige samenstelling vormen ook het bestuur van Stichting UMA. Het bestuur behartigt de contractuele zaken van de kerkelijk missionair werker en de financiën. Verantwoording van de werkzaamheden van het deputaatschap vond tot 1 mei 2023 plaats door middel van verslaggeving aan de classis Utrecht en de classes Amersfoort en Hilversum, die het werk van Stichting UMA meefinancierden.

Het bestuur/deputaatschap heeft in 2024 regulier kunnen vergaderen.

Per 1 mei 2023 zijn de Gereformeerde Kerken vrijgemaakt en de Nederlands Gereformeerde Kerken één geworden, in de Nederlandse Gereformeerde Kerken. Het bestuur van UMA is vanaf dat moment geen deputaatschap meer. We zijn binnen het nieuwe kerkgenootschap bezig een plek te vinden, hopelijk onder de regio Utrecht.

Hoe zit de organisatie in elkaar?

Stichting UMA ondersteunt een aantal mensen financieel en organisatorisch en een aantal andere missionair werkers alleen organisatorisch (als werkgever). Veel van het werk van Stichting UMA wordt gedaan onder de naam van Huis van Vrede op Kanaleneiland. In een andere Utrechtse wijk, Overvecht, vindt het werk binnen buurtwerk aldaar plaats.

Huis van Vrede is een kerk die hoorde bij de Nederlandse Gereformeerde Kerken. Tegelijk wordt het buurtcentrum waar de kerkelijke gemeenschap in samenkomt ook Huis van Vrede genoemd. Dit buurtcentrum, een oude bibliotheek die de mensen van Huis van Vrede zelf verbouwd hebben. Het buurtcentrum werd ook het laatste jaar weer drukker en is een thuis voor mensen van allerlei achtergronden.

Organisatieveranderingen

Huis van Vrede deelt in 2024 het pand met de Toevlucht, een opvang van het Leger des Heils. We huren elk een deel van de Gemeente Utrecht tegen de geldende vastgoedtarieven.

Het gebouw is dagelijks open van ongeveer 8.30 tot 21.00 uur en is inmiddels een tweede huis geworden voor veel buurtbewoners van allerlei achtergronden die meedoen met één van de tientallen activiteiten per week of die gewoon komen zitten om hun verhaal te doen of om te chillen.

Vanwege onze buurtfunctie komen veel mensen na verloop van tijd in aanraking met het goede nieuws van Jezus. Elmarie en Henk Bouma en anderen werkten er in 2024 als missionair werkers in dienst van Stichting UMA om mensen te helpen bij die zoektocht. Stichting UMA betaalt mee aan de huurlasten en andere kosten om dit missionaire buurtwerk te faciliteren. Shima, Iraans, werkt als missionair werker in Overvecht.

Naast betaalde krachten zijn er op beide locatie talloze vrijwilligers die een specifieke activiteit begeleiden of regelmatig langskomen om te helpen waar nodig. De vrijwilligers zijn van allerlei culturele en religieuze achtergronden, wat vaak leidt tot levendige gesprekken.

De stichting Stad van Vrede is vanaf eind 2021 de hoofdhuurder van het pand op Kanaleneiland. De stichting heeft algemene sociale, niet christelijke, doelstellingen. Dit stelt ons in staat om het bestaande buurtwerk integer te blijven uitvoeren en tegelijkertijd subsidie aan te vragen voor dit werk. Ook in 2024 hebben we namens deze stichting subsidie aangevraagd en gekregen om een beheerder (Sasan) parttime te betalen (hij is in dienst van de Stichting Stad van Vrede, en wordt betaald voor zijn kosterschap op zondag in Huis van Vrede). Naast Sasan werkt ook Roya (Afghaans) een aantal uren per week om mensen te verwelkomen in het buurtcentrum. Het sociale doel van dit werk is om de integratie van asielzoekers in de samenleving te bevorderen. Ook in 2024 kwamen er veel asielzoekers en andere vluchtelingen binnen. Ze komen vaak voor taallessen of om gewoon te zitten. Het afgelopen jaar is ook het 'aanmeldloket' in Huis van Vrede gevestigd. Dit is een plek waar niet westerse daklozen zich kunnen melden voor huisvesting. In de praktijk leren we veel nieuwe mensen kennen door deze huurder. In 2024 is de wonderwinkel, een klein kledingwinkeltje, beter georganiseerd, verbouwd en veel drukker geworden.

Als al deze mensen die binnenlopen geïnteresseerd zijn, ontstaat er ook gesprek over zingeving en geloof.

We hebben een ondersteunende horecavergunning voor het restaurant. Dit restaurant werkt goed en ondersteunt de kerk en de andere sociale buurt activiteiten. Het eten en de gezelligheid die dit met zich meebrengt passen goed bij de kerkgemeenschap.

De online verhuur van het gebouw is goed georganiseerd. Vanaf 2022 is dit een goede bron van inkomsten om ons te helpen de huur te betalen. Er zijn vaste huurders zoals studentenverenigingen, een orkest, Afghaanse rijlessen, het aanmeldloket, een jeugdclub en taallessen en meer huurders die een aantal keren per jaar komen.

Groei in 2024

Het afgelopen jaar hebben we ons op Kanaleneiland met name verder op drie aandachtsvelden gericht: verder ontwikkelen van leiderschap onder christenen met een moslim-achtergrond, een beginnende groep Marokkaanse mensen van vrede, en een aantal Syrische nieuwkomers die zich aansluiten bij de kerk. Naast de kleine

groep Marokkaanse christenen is er een groeiende groep Nederlanders met een Marokkaanse achtergrond die intensief betrokken is bij het buurtwerk. Deze groep is hecht verankerd in de moslimgemeenschap. Dit zorgt voor waardevolle banden en vriendschappen tussen beide. Tegelijk zien we ook meer mensen met deze achtergrond bij de huiskringen en kerkdiensten van Huis van Vrede.

Het blijft een worsteling om mensen met een niet-Nederlandse achtergrond te betrekken in leiderschap. We denken al lang na over de verschillende redenen die daar achter liggen en proberen daar op allerlei manieren een oplossing voor te vinden.

In 2024 is Henk zich iets meer gaan focussen op werk met tieners, er is een wekelijkse tiener Bijbelstudie en een aantal keer per jaar gaan we met tieners naar ons Huis in Arcen, de helft is vaak van een moslim-achtergrond. Bijna elke week zijn er in de groep wel nieuwe ontwikkelingen die vragen om een respons met het evangelie.

Elmarie is nog steeds bezig om het werk van het naaiatelier in goede banen te leiden. Ongeveer 15 mensen zijn daar betrokken en veel van dit werk is naast creatief ook pastoraal omdat mensen nieuw zijn in het geloof. In 2024 zijn twee mensen hier tot geloof gekomen.

Henk en Elmarie blijven elke dag weer verrast worden door hoe God aan het werk is in de levens van mensen. Het werk is vaak vermoeiend, maar ook mooi als je ziet dat levens veranderen.

Werkzaamheden Shima

Vanaf 1 januari 2021 is Shima formeel als werknemer verbonden aan Stichting UMA. Zij is werkzaam in Overvecht als kerkelijk missionair werker bij de Buurtkerk. Shima

heeft in augustus 2023 opnieuw een verblijfsvergunning voor 3 jaar verkregen, gekoppeld aan betaald werk voor UMA. Inmiddels hebben haar man Babak en hun dochtertje Setayesh ook een (tijdelijke) verblijfsvergunning gekregen, gekoppeld aan de werkvergunning van Shima.

Ook in 2024 is er weer veel gebeurd in het werk van Shima in Overvecht. Haar werk is diaconaal, pastoraal en missionair, en dat doet ze vanuit de Buurtkerk, een kerk in de wijk met mensen van verschillende kerkelijke achtergronden en ook (ex-)moslims. Het werk vond veelal plaats vanuit haar huis, bij woongemeenschap Overhoop dus. Shima is in dienst bij Stichting UMA en krijgt steun van fondsen zoals Verre Naasten. Naast haar werk in Overvecht besteedde ze ook tijd met Iraniërs buiten de wijk, en dat deed ze vanuit de Iraanse kerk Naviderahaie.

Het werk van Shima is te verdelen in vier projecten.

1. Kerkenwerk voor Naviderahaie

- Wekelijks online huwelijkskursus voor christenen in Iran, tot de zomer.
- Intensieve (pastorale) begeleiding van de 'online groep', een groep van 40 actieve kerkleden, gedurende twee maanden in de zomer.
- Verder was Shima actief bezoeker, organisator en kok bij kerkdiensten en andere bijeenkomsten. Dit viel grotendeels buiten haar werk als missionair werker, maar als dit leidde tot pastorale en diaconale hulp dan deed ze dat wel binnen werktijd (zie 3).

2. Kerkenwerk in de Buurtkerk Overvecht

- Lid van het kernteam, dat in elk geval eens in de drie weken samenkomt en bespreekt wat er speelt in de kerk.
- Een paar keer per jaar preken in de dienst op zondag.
- Een paar keer per maand vertalen in de dienst op zondag.
- Ook in de buurtkerk waren er regelmatig pastorale of diaconale hulpvragen of bezoeken die Shima deed (zie 3).

3. Pastorale en diaconale hulp

- Het is lastig om dit als apart project te zien, want het loopt overal doorheen, maar een groot deel van Shima's werk bestaat uit persoonlijke begeleiding, advies en diaconale hulp aan individuele mensen. Dat zijn vaak Iraniërs, maar zeker niet altijd. Het zijn vluchtelingen die in Overhoop wonen, mensen die ze tegenkomt bij de Voedselbank of het Leger des Heils, bezoekers of leden van de Buurtkerk en vluchtelingen die aan komen waaien. Het begint vaak met diaconale vragen, bijvoorbeeld vluchtelingen die een kamer zoeken, mensen die iets willen doen bij het naaiatelier, mensen die een school zoeken voor kinderen, ongedocumenteerden die aangemeld willen worden bij de voedselbank, migranten die vertaling nodig hebben bij de arts, of mensen die in de problemen zitten en verbonden moeten worden bij het buurtteam. Shima ging vaak mee naar de dokter, de advocaat, Stil of de gemeente.

Met het diaconale komt vaak ook een pastorale rol. Voor Shima was dat nooit gescheiden, zij benadert alles heel persoonlijk en integraal dus als ze voor iemand mag bidden, dan doet ze dat, desnoods in de wachtkamer van de dokter. Sommige mensen begeleidde ze intensiever. Zo had ze verschillende huwelijksgesprekken met een Nederlands-Iraans stel.

Een tijdje trok ze op met een Afghaanse alleenstaande vrouw met 3 kinderen, in de buurt, die in de schulden zat, en regelmatig hulp nodig had. Shima ging een tijdje elke week mee naar de winkel, naar school, het buurtteam en de voedselbank, om haar te begeleiden.

Shima heeft dit alles gedaan in samenspraak met de diaconie van de Buurtkerk, vooral als het ging om materiële hulp. Samen met de Buurtkerk heeft ze in december 80 kerstpakketten gemaakt voor vluchtelingen en andere mensen in de buurt. De pakketten zijn rondgebracht door de tieners van de Buurtkerk. Shima keek er als volgt op terug:

“Deze week hebben we samen met de buurtkerk kerstpakketten gemaakt, voor 80 mensen die in de buurt wonen. We hebben er echt leuke en speciale dingen ingedaan. Voor arme mensen heb ik nog extra olie en rijst erbij gedaan. Ik heb geen kant-en-klare pakketten gekocht, maar ik heb alles ingekocht en gemixt, en ik heb heel veel mensen ingeschakeld om alles te maken. Dus het was echt een samenwerking met de hele familie hier! Met een paar vrouwen hebben we gebakjes gemaakt om erin te doen, de tieners van de kerk hebben de pakketten ingepakt en andere buurtkerkers hebben het rondgefietst. En andere mensen in de buurtkerk hebben geld gegeven. Het is dus veel meer dan zomaar een pakket, ik voelde echt dat we samen, in eenheid, kerk konden zijn door dit te doen. En voor alle mensen die de pakketten kregen, heb ik gebeden.”

4. Activiteiten

a. Atelier Overhoop

Het naaiatelier heeft zich een vaste plek verworven in de buurt. Twee dagen per week komen vrouwen hier samen om tassen te maken van restmaterialen. Shima heeft een team opgezet, met twee Iraanse vrouwen die vast twee dagen per week aanwezig waren, tegen een vrijwilligersvergoeding, plus nog andere mensen die vaste taken uitvoeren. De dames hebben elke dag samen geluncht. In de loop van het jaar hebben verschillende vrouwen meegedraaid in het naaiatelier, waaronder drie vaste naaisters: een Iraanse, Marokkaanse en Egyptische vrouw.

Gerben Kamphorst van Stichting Overhoop (dat is de stichting die de woongemeenschap bijstaat) heeft Shima en de andere vrouwen actief geholpen om professioneler te gaan werken, marketing te gaan doen, fondsen te vinden en administratie bij te houden. Bij alles maakt Shima duidelijk dat het niet allereerst om het naaiwerk gaat, het gaat erom dat er een plek is waar vrouwen, die veel meegemaakt hebben, leren te leven vanuit de waarden van Gods koninkrijk. Er is veel gekwetstheid, onzekerheid, conflict, en de vrouwen helpen om hiermee om te gaan is eigenlijk het belangrijkste deel van het werk.

Twee verhalen van Shima laten zien hoe betekenisvol dit naaiatelier is:

(1) Een Turkse vrouw kwam hier op bezoek voor het naaiatelier, om iets te laten repareren. Ze was heel moe en ging zitten in een hoekje, op de bank. De naaister was snel klaar, maar ze bleef nog even zitten. Toen we samen gingen lunchen, vroeg ik haar erbij. Ze was heel verbaasd, en vroeg waarom, is dit een open maaltijd? Nee hoor, zei ik, we eten hier met de medewerkers, maar je mag mee-eten. Ze was heel verbaasd, en langzaam, tijdens de maaltijd, ging ze open, en ze veranderde van een gesloten vrouw die in een hoekje zat weggedoken naar iemand die zat te lachen. Ze was zo blij als een kind. Ze vertelde dat ze altijd de tijd moet overbruggen tussen twee baantjes, en dan loopt ze meestal buiten rond. Maar nu kon ze even op adem komen. Ze was zo dankbaar! Dit was precies wat ze vandaag nodig had. Het was maar een simpele ontmoeting. Maar als je aandacht hebt voor mensen, en je bent aanwezig in het moment, dan kan het voor zulke mensen een bijzondere gebeurtenis zijn. Deze week kwam ze weer aan de deur, en heeft hier meegedaan met koffie en taart.

(2) Zohra stond hier in Overvecht met haar gezin op straat door een huisbaas die hen uitbuitte, in de flat achter onze woongemeenschap. Ze belden hier aan en we hebben

ze geholpen met onderdak vinden. Ze ging meteen meehelpen met het naaiatelier en met koken voor de buurtmaaltijd van Overhoop. Ze leert hier lessen die ze nergens anders heeft geleerd, zegt ze zelf: "Ik voelde me meteen welkom. Ik kreeg hier vertrouwen van mensen om dingen te doen waar ik onzeker over was. Ik ging koken voor een grote groep, en dat vond ik heel spannend. Wat zouden ze van me vinden? Ik was in mijn familie gewend dat iedereen kritisch was. Alles moest goed zijn. En ook op de universiteit, waar ik werkte, werd altijd gezegd dat je niet goed genoeg was. Je wordt altijd gecontroleerd en ze zeggen dat je het niet kunt. Hier zei iedereen: je kunt het wel, probeer maar. En mensen waren dankbaar, en vonden het goed, en ik blijf dingen te kunnen doen die ik niet van mezelf wist!" "Nu ik op een afstandje sta, kan ik helder zien waar ik vandaan kom. Ik ben opgevoed in de islam en ik zie dat iedereen bang is. Als kind was ik al bang dat God me in het vuur zou gooien. Maar wat gebeurt er als iedereen bang is om te falen? Dan gaan ze elkaar de schuld geven en gaan ze slecht praten over elkaar. Ik zie het in mijn familie, op mijn werk. Mensen doen heel sterk, maar zijn van binnen eigenlijk heel zwak, en doordrongen van angst."

"Wat ik hier zag was dat mensen God als vriend zien. Ze maken fouten en hebben soms een conflict, maar dat is niet het einde. Ze gaan gewoon verder met de relatie. Een relatie hoeft niet te stoppen als iemand een fout maakt. Je krijgt hier een nieuwe kans. Je kunt elkaar vergeven. En dat zorgt ervoor dat mensen gelijkwaardig aan elkaar zijn. Dat ken ik helemaal niet. Op de universiteit in Iran werd er altijd geroddeld en gepest. Ik dacht eerst dat ik hier bij een laag niveau was terechtgekomen. Eerst werkte ik aan de universiteit en nu zit ik bij een naaiatelier. Maar nu zie ik dat dit de echte universiteit is!"

b. Papier & Koffie

Op vrijdag was Shima in Noa te vinden, in het gebouw waar ook het Leger des Heils en de Voedselbank zitten. Daar verzorgde ze met andere Iraanse vrouwen een lunch en een papiercafé, Papier & Koffie. Er is hier ook aan een paar mensen naailes gegeven. Bij het papiercafé kreeg Shima hulp van een Nederlandse man en een Iraanse vrouw uit de buurt die vroeger bij de gemeente werkte en goed kan helpen met administratieve vragen. Op deze activiteit kwamen vooral Iraniërs af, maar ook andere mensen uit de buurt of uit het AZC. Het viel wel tegen om dit 'samen' met het Leger des Heils te doen, de activiteit bleef toch een eilandje en Shima concludeerde aan het eind van het jaar dat het toch een beetje anders moet.

c. Creatieve workshop

Twee keer in 2024 heeft Shima in Overvecht een uitgebreide workshop creatieve therapie georganiseerd met een andere vrouw uit de Iraanse kerk, onder de naam 'Elkana'. Een keer met Iraanse vrouwen, een keer met een gemengde groep. Telkens kwam een tiental vrouwen bij elkaar om kunst te maken van scherven, en aan de hand daarvan verhalen te delen over kwetsbaarheid en genezing. Dit waren echt therapeutische sessies waarbij de vrouwen op een heel natuurlijke manier diepe kwetsbaarheden konden delen en elkaar konden zegenen.

d. Bijbelstudie

Bijna elke dinsdag kwam in de buurthuiskamer van Overhoop de Iraanse Bijbelkring samen, onder leiding van Shima en haar man Babak. De aanwezigen bestonden uit een paar vaste leden, die in de wijk wonen, plus een paar mensen die tijdelijk aanhaakten totdat ze weer verder trokken naar een andere stad of een ander kamp.

e. Buurtmaaltijd

Elke donderdag organiseert Overhoop een buurtmaaltijd, waar vaak wel zo'n 20 mensen te vinden zijn. Shima heeft voor het kookrooster gezorgd en elke week een vrouw uit de buurt geregeld om voor de groep te koken.

5. Persoonlijk

Shima was in de zomer een aantal weken uit de running omdat ze een zware operatie moest ondergaan. De operatie is wel geslaagd, maar het heeft nog lang geduurd voordat alle complicaties over waren en ook de energie weer een beetje op peil was.

Wat ook energie kostte, was het bureaucratische werk in Rome. Daar moesten ze een paar keer naartoe om papieren te regelen, een postadres, voor inburgering, taalles, en zelfs voor gesprekken over de schooleisen van Setayesh... het was om moedeloos van te worden. Het kostte veel geld, en veel stress.

Maar aan het einde van het jaar kwam er ineens groot nieuws van hun advocaat: Shima blijkt recht te hebben op een permanente Nederlandse verblijfsvergunning als ze 5 jaar loon heeft gekregen. En dat is in oktober 2025! Misschien zelfs recht op nationaliteit – voor haarzelf en daarna ook voor haar familie. Voor Shima en ons allemaal kwam dit nieuws totaal onverwacht, omdat ze hier is op basis van geestelijk werk en dat leek een soort tijdelijke regeling te zijn. Maar de (Europese) regel van permanent verblijf blijkt dus ook voor haar te gelden. Dit zou een eind betekenen aan alle onzekerheid, het reizen naar Italië, de problemen met de papieren van haar man... En zo eindigden we het jaar heel dankbaar en hoopvol.

Arjen Folkersma

In de loop van 2021 is Arjen Folkersma als ZZP'er verbonden aan Stichting UMA. Hij is voor één à twee dagen in de week werkzaam in Huis van Vrede. Hij is betrokken geweest bij de verbouwing van HvV, en houdt zich nu bezig met hulpvragen van mensen die in HvV komen, gesprekken en klusjes. De kosten van UMA voor Arjen zijn hooguit wat administratieve lasten.

Nadenken over de verdere toekomst van UMA, visie voor de langere termijn

Het bestuur heeft in 2016 nagedacht over de visie op de langere termijn voor het werk van Stichting UMA. Dit heeft geresulteerd in een opnieuw geformuleerde visie, die in de voortgangsrapportage aan de classis Utrecht van mei 2017 is opgenomen, en die we hier integraal weergeven.

“Visie (2015-2025)

Ruim 10 jaar geleden (2005) werden vanuit de GKv-Utrecht de eerste stappen gezet naar actief werk onder moslims. Er is in die 10 jaar veel tot stand gekomen: het opzetten van Stichting UMA inclusief infrastructuur, stabiele funding, financiële en geestelijke steun in de GKv-regio, een missionair werker, het ontginnen van een focusgebied (Kanaleneiland), een 'succesvolle' kerkplanting (Huis van Vrede), samenwerking met christenen buiten GKv, nieuwe 'grassroots' initiatieven in o.a. Overvecht, etc. Er is door deze ontwikkelingen nu – Gode zij dank! - een andere werkelijkheid dan tien jaar geleden. Dat leidt tot andere vragen en dus hebben we opnieuw nagedacht over de antwoorden. Via twee 'heidag-sessies' is het bestuur tot een aantal vergezichten gekomen voor de komende 10 jaar.

1. Focus blijft op moslims

Al bij de oprichting van UMA is de mogelijkheid open gehouden om zich op andere doelgroepen te richten dan alleen moslims. Ook de organisatie die model stond voor UMA (de MAR) heeft zich niet vastgelegd op één bepaalde groep. Aanvankelijk richtte de MAR zich op Hindoestanen, later kwamen daar moslims en Antillianen bij. Ook binnen het UMA-bestuur werd deze vraag opnieuw tegen het licht gehouden. Vooral bij de hulp aan nieuwkomers (vluchtelingen/illegalen) komt vraag op of we onze focus niet moeten verbreden.

Toch hebben we besloten om de focus volledig op de contacten met moslims te houden. Tien jaar geleden is geformuleerd en ook in de statuten vastgelegd waarom UMA de focus op moslims richt. Onzes inziens is dat niet veranderd. Het brede missiewerk is in de eerste plaats een taak van de (plaatselijke) kerk. De oprichting van UMA was nodig omdat moslims een enorme doelgroep vormen die moeizaam bereikt wordt. Daar is extra energie en specifieke expertise voor nodig. Dat is nog onverminderd van kracht.

2. Van Kanaleneiland naar olievlekken in heel Utrecht

In de afgelopen tien jaar heeft UMA op basis van verschillende factoren de keuze gemaakt om te starten in Kanaleneiland. In de opstartfase ging alle energie in deze wijk zitten, maar het is nooit het doel van UMA geweest om zich exclusief op Kanaleneiland te richten. Nu er op Kanaleneiland een stevige basis is ontstaan van mensen, middelen en organisatie, wil UMA zich nu - naast het blijvende werk in Kanaleneiland - nadrukkelijker richten op andere plekken in de stad waar moslims bereikt kunnen worden.

UMA richt zich daarbij niet op één specifiek gebied – zoals in de afgelopen jaren bij Kanaleneiland – maar streeft naar het ontstaan van olievlekken van moslims en christenen in de stad Utrecht (en Houten) waar het leven gedeeld wordt. Deze olievlekken zijn niet per se gericht op diensten, zijn zeer lokaal en interkerkelijk van opzet. Diensten zijn doorgaans wel een belangrijk middel om te voorkomen dat kleine groepjes van gelijkgezinden ontstaan, waarbij moslims dan snel afhaken.

UMA wil daarbij de rol spelen van 'lokaal expertisecentrum' voor christenen op het gebied van contact met moslims. Initiatieven die al lopen in bijvoorbeeld Overvecht en Ondiep benaderen we als UMA actief: Leven er vragen over het contact met moslims?

De focus ligt op wijken waar veel moslims wonen. We benaderen leden van GKv-kerken die in deze wijken wonen met de vraag wat zij hierin kunnen betekenen.

3. Rol missionair werker

Net als bij de stichting UMA is ook de energie van de missionair werker in de afgelopen jaren vrijwel alleen in Kanaleneiland gaan zitten. Dat was goed en nodig om het werk daar van de grond te krijgen.

Maar nu Huis van Vrede een zelfstandige gemeente is geworden en die gemeente ook kader en vrijwilligers heeft, wil UMA de missionair werker ook kunnen inzetten in de rest van de stad. Voor de komende jaren is de wens neergelegd dat de helft van de tijd en energie van Henk Bouma in Kanaleneiland wordt gestoken, de overige 50% buiten dat gebied.

De activiteiten buiten Kanaleneiland variëren van het opsporen, aanjagen en coachen van olievlekken, tot meer classisbrede activiteiten zoals preken, toerusting en verantwoording.

Daarnaast begeleidt Henk tijdelijk een project waarmee de opgedane kennis en ervaring van Huis van Vrede middels een cursussysteem kan worden overgedragen aan christenen in soortgelijke situaties.

4. Gebedsondersteuning

Zonder Gods zegen en ondersteuning met gebed is het werk van UMA tevergeefs. Daarom wil UMA voorbede vragen voor het werk dat er op de grond en in het bestuur gebeurt. Dat wordt al veel gedaan, maar toch vraagt UMA om extra aandacht hiervoor.

Hierbij wordt specifiek gebed gevraagd voor de juiste toon in de gesprekken tussen christenen en moslims. Vaak zijn christenen omzichtig in het aan de orde stellen van het evangelie, maar de beste manier is om onomwonden en zonder verborgen agenda Jezus ter sprake te brengen in deze gesprekken.

Daarnaast gelooft UMA dat het gebed barrières kan doorbreken in met name de Marokkaanse gemeenschap. Tot op heden blijkt deze groep zeer moeilijk benaderbaar met het evangelie, vooral door angst vanwege de grote sociale controle binnen deze gemeenschap.

Ook is er gebed en aandacht nodig voor de toerusting van christenen in Utrecht. Daarbij gaat het niet alleen om de contacten met moslims, maar ook de basale geloofstoerusting. Die stevige basis is fundamenteel als men het gesprek met moslims aan wil gaan. Henk Bouma merkt in zijn werk dat het vaak schort aan de basale geloofskennis.”

Financiën

In september 2023 heeft het bestuur van UMA, samen met Henk Bouma, de nieuwe regio's Utrecht, Houten en Spakenburg bezocht. We hebben daar de film vertoond die over het werk van UMA is gemaakt, verhalen over dit werk gedeeld en de kerken gevraagd na te denken over een financiële bijdrage. Dat geldt met name voor de voormalige Nederlands Gereformeerde Kerken, die UMA nog niet (zo goed) kennen. De reacties uit deze kerken lopen uiteen. Sommige willen wel een quotum betalen, de meeste kiezen voor een bijdrage in de vorm van één of enkele collectes.

De kerken uit de voormalige classis Utrecht van de Gereformeerde Kerken vrijgemaakt betaalden in 2024 € 13,50 aan quotum per lid, in de classis Hilversum was dat € 7,50 per lid. Diverse voormalig Nederlands Gereformeerde Kerken in de regio's Utrecht, Houten en Spakenburg betalen ook mee aan Stichting UMA, vaak via de opbrengst van collecten.

Verder zijn er diverse fondsen die tijdelijk een financiële bijdrage aan het werk van UMA willen leveren, in sommige gevallen gekoppeld aan een specifieke medewerker. De giften van diverse mensen en van kerken uit andere kerkgenootschappen nemen van jaar tot jaar toe.

Al met al blijft de financiële situatie van UMA een belangrijk aandachtspunt in het werk van het bestuur.

Afsluiting

Als bestuur van Stichting UMA zien we ook op het jaar 2024 terug met grote dankbaarheid aan onze hemelse Vader. We zien voortdurende groei in het werk en

een toenemend aantal contacten, ook met moslims, met name op Kanaleneiland, maar ook in andere delen van de stad Utrecht en buiten de stad Utrecht. We zijn uitermate verheugd dat we in 2024 verder konden gaan met eigen samenkomsten in Huis van Vrede.

Wij zien hoe Henk en Elmarie Bouma, Shima, Arjen en veel andere mensen, gedreven door Gods Geest, veel liefde voor moslims tonen, vanuit de bewogenheid van onze opgestane Heer, Jezus Christus. Die Geest inspireert anderen, waaronder ons als bestuur, om ook die gezindheid te tonen aan moslims en het mooie werk voort te zetten.

We bidden dat de Drieënige God, Vader, Zoon en Geest, het werk van ons allemaal ook in de komende periode met zijn zegen mag vervullen.

Namens het bestuur van Stichting UMA,
Anne Klein, secretaris en eindredacteur van het jaarverslag

Bijlage

Korte voorgeschiedenis

In de classis Utrecht heeft een drietal kerken (Utrecht (Centrum), Utrecht-Noord/West en Houten) zich vanaf eind 2005 bezig gehouden met het onderzoeken van de noodzaak en de mogelijkheden van missionair werk onder moslims in de stad Utrecht. Op de classisvergadering van 24 mei 2007 lag het rapport "Evangelisatie onder moslims in Utrecht fase 2" ter tafel. De conclusie van dit rapport was: het werk onder moslims in Utrecht is nodig, evenals de toerusting van de leden van de kerken om met moslims om te gaan. Een missionair werker zou eind 2007 in dienst genomen kunnen worden.

De classis van 24 mei 2007 heeft uitgesproken, onder hartelijke overname van de intentie van het rapport, dat het noodzakelijk is dat er in de stad Utrecht onder moslims gewerkt gaat worden ter verbreiding van het evangelie van Jezus Christus. En verder dat de leden van de gemeenten toerusting moeten ontvangen in het omgaan met en het benaderen van moslims.

De voorbereidende commissie is van zijn oriënterende en voorbereidende taak ontheven. Wel is een aantal commissieleden door de classis verzocht om in een deputaatschap van de classis zitting te nemen om:

1. binnen het particulier ressort Utrecht draagvlak te creëren voor het moslimwerk in Utrecht (de classis dacht bijvoorbeeld aan het communiceren van het belang van het werk, het aanbieden van informatie voor kerkbladen (over cursussen e.d.), en presentaties in gemeenten en op classes);
2. een financiële basis te leggen onder het moslimwerk in Utrecht door toezeggingen van andere classes of de Particuliere Synode te verwerven of door fondsen te werven;
3. na het zeker stellen van de financiële basis te komen tot de aanstelling van een moslimwerker;
4. samen met de moslimwerker te komen tot een relevante taakomschrijving.

Op 1 juni 2009 is br. Henk Bouma als kerkelijk missionair werker in dienst van UMA getreden. Zijn eerste jaar (tot juni 2010) heeft onder andere in het teken van kennismaking met de gemeenten en van opleiding gestaan.

Hij heeft in de zomer van 2010 de studie Master of Theology in Glasgow succesvol afgerond. Op 1 juni 2010 is Henks tijdelijke aanstelling omgezet in een dienstverband voor onbepaalde tijd, dit op basis van een zeer positief beoordelingsgesprek in het voorjaar van 2010.

In 2012 is br. Henk Bouma predikant geworden, een wens die al lang bij hem leefde. Consequentie van het predikant worden is dat Henk Bouma per 31 december 2012 is ontslagen als kerkelijk missionair werker in dienst van UMA. Hij is nu als predikant met een bijzondere roeping verbonden aan Utrecht (Centrum) en wordt overigens volledig betaald uit de quota van UMA.

Op verzoek van deputaten UMA is in het kader van het lange termijn werkplan door br. Bouma nagedacht over de visie op kerkelijk missionair werk onder moslims in Utrecht. Die

visie is vervolgens met vele individuen en partijen besproken. Bijvoorbeeld met de medewerkers van OOG, met br. Cees Rentier van E&M, met het deputaatschap UMA (en de deputaten PS), met de kerkenraden van Utrecht (Centrum) en Utrecht-Noord/West en met br. Mees te Velde, hoogleraar aan de TU Kampen. Uiteraard hebben deputaten UMA zich er ook nadrukkelijk over gebogen.

Stichting UMA wil moslims bereiken met het evangelie. Het overgrote deel van de Utrechtse moslims, Nederlanders met een Turkse of Marokkaanse achtergrond, is geconcentreerd in een beperkt aantal Utrechtse wijken: Lombok, Hoograven-Zuid, gedeeltes

van Zuilen en in grotere mate Overvecht en Kanaleneiland. In de meeste van deze wijken ligt het percentage Turken en Marokkanen tussen 10 en hooguit 40%. In Kanaleneiland ligt het percentage eerste en tweede generatie Marokkanen en Turken veel hoger, namelijk tussen 50 en 60%. Wanneer ook de daaropvolgende generaties worden geteld, ligt het percentage mensen die zichzelf moslim noemen op tenminste driekwart van de bevolking. Kanaleneiland is dus een goede plek om moslim medelanders te leren kennen en het gesprek over het evangelie aan te gaan.

Op Kanaleneiland wonen veel actieve kerkleden van allerlei verschillende denominaties. Een aantal leden van met name de kerk van Utrecht (Centrum) GKV is al een tijd lang actief met het leggen van relaties met moslims in de wijk. Contacten worden gelegd via een aantal diaconale projecten, zoals de voedselbank. Hieruit is voortgekomen dat een groep christelijke vrouwen maandelijks met een aantal moslimvrouwen samenkomt voor Bijbelstudie. Christenen van verschillende kerken en organisaties werken hierbij samen. De bestaande contacten tussen kerkleden en moslims op Kanaleneiland zijn de meest ontwikkelde in Utrecht.

Het is, om de combinatie van deze redenen, logisch het werk onder moslims te concentreren op Kanaleneiland.

Kanaleneiland viel tot voor kort kerkelijk onder de gemeente van Utrecht (Centrum). Het kerkgebouw van deze gemeente ligt in de wijk Tolsteeg, zo'n 2 à 3 kilometer verwijderd van Kanaleneiland.

Het meeste sociale verkeer van moslims, zeker van de armere bevolkingsgroep zoals die op Kanaleneiland te vinden is, vindt in de eigen buurt plaats. Veelal beschikt men ook niet over eigen vervoer, zoals fietsen of auto's. Een echte noodzaak om naar een andere buurt te gaan ontbreekt en alle bussen gaan via het centraal station van de ene wijk naar de andere. Kortom, een kerk op enkele kilometers afstand is een locatie waar deze mensen niet komen.

Het lag daarom voor de hand te beginnen met vormen van samenkomsten op Kanaleneiland. Die samenkomsten zouden wel moeten uitgaan van de kerk van Utrecht (Centrum) en geïntegreerd moeten zijn binnen die kerkgemeenschap. Kerkdiensten zoals wij die kennen zijn niet aantrekkelijk voor moslims die het evangelie leren kennen. Ze zullen deze dus ook niet druk gaan bezoeken. Dat wil niet zeggen dat er geen belangstelling is voor het evangelie en voor de kerk als gemeenschap. De praktijk heeft verder uitgewezen dat maaltijden en andere sociale samenkomsten een goede manier zijn om groepen moslims en christenen bij elkaar te brengen.

Vanuit de start van samenkomsten rond maaltijden en diaconale activiteiten zou langzaam verder gebouwd kunnen worden. Een leidende rol van br. Henk Bouma, die op Kanaleneiland woont, in dit werk is logisch.

Vanuit deze visie hebben deputaten UMA, mede op basis van besluiten van de classis en de PS, met een delegatie van de kerkenraad van Utrecht (Centrum) en een vertegenwoordiger van de kerkenraad van Utrecht-Noord/West verder nagedacht over het starten met vormen van samenkomsten op Kanaleneiland. Eerste gedachtevorming daarover is besproken met de gemeente van Utrecht (Centrum) in een gemeentevergadering op 8 november 2010.

De gemeente heeft ingestemd met de volgende voorstellen:

- 1) Aansluitend bij het werk van God op Kanaleneiland – als kerkenraad – contact opnemen met betrokken kerken en andere organisaties waaronder de CGK, de Rank, de Triomfatorkerk, Youth for Christ en Stichting de Hand om te bespreken genoemde samenkomsten samen te beleggen, dit op basis van schrift en belijdenis.
- 2) Voortbouwend op wat God geeft in de uitkomsten van dit overleg toe te werken naar samenkomsten – zoals hierboven uitgewerkt – op Kanaleneiland.

In december 2010 en in 2011 hebben vervolgens gesprekken met de genoemde kerken en organisaties of vertegenwoordigers daarvan plaatsgevonden. Niet bij alle partijen heeft dit onderwerp hun grootste prioriteit. Dit heeft soms te maken met het gegeven dat weinig leden van deze kerken bij dit werk zijn betrokken, soms ook met andere onderwerpen die in de genoemde kerken meer tijd en aandacht vragen dan het werk onder moslims. Alle partijen staan overigens wel achter het verder nadenken over het starten met samenkomsten op Kanaleneiland.

Op Kanaleneiland is rondom de missionair werker een pastoraal en diaconaal team gevormd, belast met de organisatie van zowel de woordverkondiging en pastoraat als de hulpverlening (diaconaat). Dit pastoraal team bestaat uit Henk Bouma (tevens ouderling in Utrecht (Centrum) met een speciale opdracht, namelijk het werk onder moslims op Kanaleneiland), 2 ouderlingen en 2 diakenen uit Utrecht (Centrum), die vrijgesteld zijn voor het werk op Kanaleneiland, en Henk IJmker. Na de start van de samenkomsten op Kanaleneiland (zie hierna) is aan dit team br. Christiaan Bakker toegevoegd.

Dit pastoraal en diaconaal team is in 2011 onder meer betrokken geweest bij het voorbereiden van het starten van eigen samenkomsten op Kanaleneiland, onder de naam Huis van Vrede.

Begin april 2011 zijn ca. 35 mensen die op Kanaleneiland wonen met elkaar op kamp geweest. Naast een flink aantal leden van huiskringen en wijken op Kanaleneiland vanuit de kerk van Utrecht (Centrum) hebben o.a. ook een moslimgezin en een boeddhist deelgenomen aan het kamp.

Binnen de groep van ca. 20 mensen die er op dat weekeinde verder over gesproken heeft bestond consensus dat het goed zou zijn te starten met een vorm van samenkomsten op Kanaleneiland en deze wekelijks te laten plaatsvinden op zondag. Wekelijks, want bijvoorbeeld eens in de maand is veel te beperkt om gemeenschap te kunnen vormen met elkaar en zichtbaar te zijn naar buiten en lastig te onthouden voor mensen die (nog) niet regelmatig willen komen. De samenkomst kan rondom

een maaltijd worden opgezet (of rondom de koffie) en kan naast eten bestaan uit een overdenking, zingen en gebed.

Er leeft binnen deze groep een brede overtuiging dat het goed is vanaf de start van de samenkomsten zo snel mogelijk aan gemeenschapsvorming te werken op Kanaleneiland en gemeenteleden en kerkenraadsleden die hier bij betrokken zijn vrij te maken voor dit werk.

Vanwege het gegeven dat andere kerken en organisaties op Kanaleneiland nog niet direct willen aanhaken bij deze gemeenschapsvorming (zie hiervoor), zal de gemeenschap in eerste instantie voor een groot deel uit GKv-leden bestaan. We moeten ons echter realiseren dat de gemeenschap geen 'eigendom' van de GKv is. Op basis van schrift en belijdenis zullen samenkomsten belegd worden, met andere kerken en organisaties zal verder worden gesproken over hun (eventuele) rol daarin. Op de langere termijn zou deze gemeenschapsvorming ook gevolgen kunnen hebben voor de positie van Stichting UMA en, daaruit voortvloeiend, voor de positie van de classis Utrecht en de meelevende classes Hilversum en Amersfoort ten opzichte van deze gemeenschap en Stichting UMA.

Op 22 april 2012 zijn deze samenkomsten gestart, rond een maaltijd, onder de naam Huis van Vrede. Om 11.00 uur beginnen de samenkomsten met ontbijt en om 12.00 uur worden ze vervolgd met een viering waarbij zang, Bijbellezen/uitleg en gebed centraal staat. De eerste 6 maanden waren deze ontmoetingen in het Hart van Noord-scholencomplex, nu vinden de samenkomsten plaats in een gebouwtje dat exclusief door Stichting UMA en Huis van Vrede gehuurd wordt en dus ook voor allerlei andere buurtactiviteiten gebruikt kan worden.

In de loop van 2013 heeft Huis van Vrede een eerste tussentijdse evaluatie van de samenkomsten gehouden, die ook op de classis is besproken. Eind 2013/begin 2014 is een definitieve evaluatie geschreven, die in 2014 op de classis is besproken. Na diverse gesprekken heeft de classis Utrecht in december 2014 ingestemd met de voorgenomen verzelfstandiging van Huis van Vrede als zelfstandige gemeente binnen het kerkverband van de GKv, onder de naam Utrecht-Kanaleneiland. Deze verzelfstandiging heeft in september 2015 plaatsgevonden.

We constateren als bestuur dat Huis van Vrede het een en ander teweeg brengt. Er komen enkele moslims op af, maar ook anderen, al dan niet met een oorspronkelijk kerkelijke achtergrond. Huis van Vrede is in 2015 zelfstandig geworden, br. Henk Bouma kan zijn vleugels verder uitslaan. UMA zorgt daarbij voor financiën en sturing. Primair blijft het werk van UMA gericht op moslims, als er ook niet-moslims mee bereikt worden is dat meegenomen.

We voorzien dat UMA op langere termijn breder in de stad Utrecht aan het werk is, bijvoorbeeld in Overvecht, in combinatie met de ontwikkelingen rond Mission Shaped Communities in de kerk van Utrecht-Noord/West. Er zijn groeiende contacten met christelijke geloofsgemeenschappen in de wijk Overvecht, we willen hen coachen en toerusten met kennis en enthousiasme om moslims in hun eigen omgeving te bereiken met het evangelie. Deze contacten willen we onderhouden en uitbouwen. Concreet gebeurt dit door het onderhouden en uitbreiden van het contact met Overhoop, de leden van de gemeente van Utrecht-Noord/West die in Overvecht actief willen zijn en de Iraanse gemeenschap die deels bij Huis van Vrede is betrokken.

Afstemming met classes Amersfoort en Hilversum

De PS heeft in 2008 als deputaten benoemd zr. Folkers-Weeda namens de classis Hilversum, en ds. Buursema en ds. Waterval namens de classis Amersfoort.

De PS heeft op 3 juni 2010 onder meer het volgende besloten: deputaten op te dragen de PS van juni 2011 te dienen met een rapportage waarin duidelijk wordt gemaakt wat de consequenties zijn van de besluiten van de classis van december 2010 inzake de onder **Visie** naar voren gebrachte aandachtspunten voor de opdracht van Stichting UMA en de relatie van deze stichting met de kerk van Utrecht (Centrum) en de andere kerken in classis en PS.

Op 19 april 2011 hebben deputaten UMA de huidige situatie, de visie op de langere termijn en de financiën met de deputaten vanuit PS besproken. Laatstgenoemden hebben daarbij ingestemd met de stukken en de besluiten zoals die voorgelegd hebben op de vergadering van de PS van 30 juni 2011.

De PS heeft op één punt een afwijkend besluit genomen van de conceptbesluiten zoals die door de classis (namens Stichting UMA) waren voorgelegd, en dat betreft de hoogte en de verdeling van de quota over de 3 betrokken classes. Voor de classis Amersfoort is het quotum voor het jaar 2012 vastgesteld op € 2 per ziel, voor de classis Hilversum op € 7 per ziel en voor de classis Utrecht op € 12 per ziel.

De achtergrond voor dit afwijkende besluit wordt gevormd door de besluitvorming over de voorstellen van de in 2010 benoemde deputaten Geïntegreerde Visie en Beleid. De aanstelling van deze deputaten heeft onder andere te maken met de steeds hoger wordende quotumdruk in onze kerken landelijk, en in het bijzonder in de PS Utrecht. Deze toenemende quotumdruk wordt bijvoorbeeld veroorzaakt door bijzondere projecten zoals UMA.

Op basis van de voorstellen van deputaten Geïntegreerde Visie en Beleid zijn door de PS de volgende besluiten genomen die een relatie hebben met het werk van Stichting UMA:

- Verantwoordelijkheid voor projecten zal zo dicht mogelijk bij de plaatselijke gemeenten worden neergelegd.
- Op PS niveau wordt alleen ter hand genomen wat niet plaatselijk of classicaal kan worden afgehandeld.
- Voor wat op PS niveau moet worden afgehandeld zal de PS zo veel mogelijk volstaan met toetsen of betrokkenen zich aan afspraken hebben gehouden.
- De instantie die verantwoordelijk is voor een project zoals hierboven genoemd, behoort er op toe te zien dat maximaal gewerkt wordt aan betrokkenheid van de plaatselijke gemeente en van gemeenteleden.
- UMA zal gelden als project van de classis Utrecht. De PS benoemt geen nieuwe 'deputaten' uit de andere classes. De classis Utrecht neemt de beslissingen en draagt de volledige verantwoordelijkheid. Wat de betrokkenheid van de PS op financieel gebied betreft, gelden de algemene voorwaarden die hieronder worden geformuleerd.
- UMA behoort zich in te spannen om het beroep op financiële steun van de PS te verminderen, doordat ook op andere wijze fondsen worden geworven.
- Van elk project waar de PS financieel direct of indirect bij betrokken is, zal de PS nagaan of aan de volgende voorwaarden wordt voldaan:
 - a. Het project is zo plat mogelijk georganiseerd.

- b. Betrokkenheid van de plaatselijke kerken en van de afzonderlijke gemeenteleden moet zijn geregeld en daadwerkelijk vorm hebben gekregen.
- c. Eigen fondswerving (collectes, donateurs) is mede basis van de financiering, afhankelijk van het type project.
- d. Voor elk project wordt voor een bepaalde (beperkte) periode een toezegging gedaan.
- e. Er wordt geen bijdrage geleverd aan vermogensvorming.
- f. Er wordt gerapporteerd volgens afgesproken voorwaarden.
- g. Verzoeken om steun zijn niet ontvankelijk als de steun te laat wordt aangevraagd, vragen niet beantwoord worden, rapportage uitblijft, of afspraken niet worden gehouden.
- h. De PS zal over een nieuw project pas een besluit nemen als het in de betreffende classis goed is besproken en vervolgens goed is afgestemd met de andere classes binnen de PS.
- i. Het totale quotum dat gevraagd wordt van leden binnen de PS voor zending binnenland, buitenland, hulpbehoevende kerken en dergelijke, zal voor ieder gelijk zijn en maximaal € 39,00 per lid bedragen (met aanpassing aan inflatie). De invulling van de quota kan wel per classis verschillend zijn.
- De PS benoemt deputaten financieel om
 - a. waar nodig de verschillende instanties te helpen om bovenstaande besluiten te effectueren en evt. knelpunten te helpen oplossen;
 - b. de volgende PS te informeren of de verschillende instanties hebben gewerkt binnen de op PS niveau afgesproken kaders;
 - c. de volgende PS advies te geven wat betreft de verdeling van de verschillende quota die voor de komende tijd gevraagd worden over de verschillende doelen en per classis;
 - d. de PS advies te geven in het geval er een aanvraag is voor een nieuw project, dat gebruik wil maken van een classicaal/PS-quotum.
- De PS zal middels de Deputaten Financieel toewerken naar de situatie zoals geschetst in de tabel voor 2012 zoals opgenomen in de conceptbesluittekst, eenzelfde quotum per classis van € 41,00 per lid en de erbij behorende verdeling naar de classes toe. Het afbouwbedrag van € 2,00 per lid zal daarbij als overgangsmechanisme dienen.

De laatste PS, van 25 juni 2015, heeft het volgende besloten:

- De PS beveelt de classes Amersfoort, Hilversum en Utrecht aan ook na de opheffing van de PS Utrecht de lasten voor UMA, ICF en Utrecht Mission gezamenlijk te blijven dragen met een evenwichtige lastenverdeling, en daarbij ook rekening te houden met het gegeven dat de classis Utrecht 8 euro per ziel moet opbrengen voor haar hulpbehoevende kerken, terwijl de beide andere classes deze last niet hebben.
- In een brief zal deze classes worden aanbevolen te besluiten: "De classis ... zegt toe voor de komende drie jaar mee te werken aan de verevening tussen de drie classes Amersfoort, Hilversum en Utrecht, wat betreft UMA, ICF en Utrecht Mission en daarbij rekening te houden met de extra last die de classis Utrecht heeft voor haar hulpbehoevende kerken. Deze toezegging wordt daarna

telkens stilzwijgend voor een jaar verlengd. Als de classis de toezegging wil beëindigen, deelt zij dat aan de beide andere classes mee en geldt een opzegtermijn van drie jaar.”

Dit besluit deelt zij mee aan de beide andere classes.

- Indien de drie classes hiertoe besluiten, hun aan te bevelen de praktische regeling hiervan op te dragen aan een interclassicale commissie bestaande uit de drie quaestores. De PS nodigt de classis Utrecht uit hiertoe het initiatief te nemen. De classes kunnen aan deze commissie de volgende uitgangspunten meegeven:
 - a. De totale quotumdruk voor deze doelen zal (maximaal) gelijk blijven (ca. 32 euro per lid) of niet sterker stijgen dan de jaarlijkse inflatie.
 - b. Alleen met uitdrukkelijke instemming van de drie classes kan het totaal van de quota verder stijgen of kan tot een andere verdeling besloten worden.

De PS heeft de deputaten Financieel ZEHK dank gezegd voor hun werk, dat een goede basis heeft gelegd voor verdere samenwerking, en zij zijn door de PS van hun taak ontheven.

Adres Stichting UMA

Het adres van de stichting is Van der Mondestraat 99, 3515 BD, Utrecht, 030-2735495, aw.klein@solconmail.nl.